

SZERKESZTŐI IRODA:
Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét
illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DIJA.
Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 8 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.
Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

Politikai és Tarsadalmi Napilap.

Telefon szám: 9.

KIADÓ-HIVATAL:
Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DIJAK:
Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereske-
dők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora
1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.
Nyitlteri cikkek:
garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Kossuth és könyve.

A napokban hagyta el a sajtót „Kossuth Lajos Iratai”-nak ötödik kötete, melyből lapunk tegnapi számában közöltünk egy rendkívül nagyszerű részletet.

Kossuth Lajos lángelméjének e páratlanul becses terméke esemény-számba mehet a művelt világ bármelyik nemzetének irodalmában. A mi politikai irodalmunkban pedig teljesen versenytárs nélkül áll az az örökbecsű mű, melylyel Kossuth Lajos fényes szelleme ajándékozta meg a nemzetet.

Az a szellemóriás, a ki egy fővel magasabb volt valamennyi kortársainál — ma már a nemzet végtelen fájdalmára — örökre megpihent, de szelme köztünk maradt és Iratai-ban olyan kincset nyújtott nemzetének, a melyre büszke lehet még sok nemzedék az egymást követő századokon keresztül.

A ki magyarnak érzi magát, olvassa el ezt a könyvet. A ki még eddig nem ismerte Kossuth Lajos eddig még egy magyartól sem elért lelki nagyságát és legendászerű önzetlen hazafiasságát, — a ki még most sem látja és tudja, hogy a 67-iki „kiegyezés”, ha nem is beolvadás, de Magyarország összeolvasztása volt Ausztriával és hogy nemzeti állam s számot tevő tényező az európai politikában csakis a persónális-unió, vagyis az 1848. függetlenségi párt programjának alapján lehetünk: az olvassa el nagy figyelemmel és elfogulatlansággal ezt a könyvet.

Egy szent végrendeletet hagyományozott ebben minden idők ezen legnagyobb magyarja az ő nemzetének, melyet ha megszívlel és végrehajt, hatalmas, szabad és dicső lesz; de viszont ha nem követi, alá fog merülni dics-telenül és nyomorultan, a korrupció, a hazafiatlanság és politikai gyáva-ság azon undok posványában, melyet mind-jobbán mélyítenek alatta azok, kiknek hatalmi és önfentartási ösztöne a magyar nemzetet mindjobbán elerőtlení-teni és nemzeti jogaiból kifosztani irányadó rendszerüké vált . . .

Magyarország vagy független lesz, vagy egyáltalában nem fog mint külön nemzet létezhetni.

A sors, helyesebben az ősök köny-nelműsége és politikai vakasága ezt a kinos alternatívát hagyta ránk.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.
1895. április 24.

Buchári és budvár-környéki leletek.

E czim alatt tartott az archeologiai társaság február havi ülésében igen érdekes felolvasást J a k a b Elek, m. tud. akad. r. tag. Czélja az volt — mondja — hogy a sajtó, a társulat és a kormány figyelmét Udvahely-vármegye Monographiája irányában felhívja. A vármegye Monographia bizottsága s kivált lelkes elnöke, Ugron János alispán mindent megtesz ugyan a megírandó könyv érdeké-ben; a birtokosság leveles ládait, a székely-ség legféltettebb leveleit örömmel viszi be, s bocsátja rendelkezésére az irónak. Sok ezere meggy az immár átvizsgált közlevéltári és ma-gán egyéni oklevél és irás. A vármegye csak-nem egész egyetemét egy nemes verseny sze-kere hatja át, hogy az írók nehéz munkájá-ban segítse ki. A mit az író ajánl, elfogad-ják, a mit mint szükségét kér, teljesítik. Ro-konszenzusként anyi jelét adják naponta, hogy viszonzhatására magát majdnem gyengének tartja.

Most annak szűsége lépett előtérbe, hogy a vármegye azon pontjain, a hol nevezetes leletek merültek fel, s újabb ásátás még be-csesebbeket eredményezzen, az év tavaszán és nyarán az ásátások folytatassanak. Ezért ál-lapodott meg az író Ugron János alispánnal, mint a Monographia-bizottmány elnökével ab-

Mert tovább nem árníthatjuk ma-gunkat helyzetünket illetőleg.

Minket a 67-iki kiegyezés megkö-tött kéz és lábbal szolgáltatott át az osztrák „birodalom”-nak s egy osztrák hadügyminiszter, kit formailag közös-nek neveznek, több hatalom és befo-lyással rendelkezik a miorsunkra, mint a magyar kormány és parlament ösz-összevéve.

Semmi sem történetik úgy sem a bel, sem a külpolitika terén, a hogy azt mi akarjuk, a hogy azt a magyar nemzet érdeke kívánja, — hanem a hogy azt az osztrák hadügyi, vagy külügyminiszter akarja.

Minket a szó teljes értelmében tönkre tesznek egy oly hadseregrefor-dított költségekkel s arra fizetniköte-les adóterhekkel, mely velünk szemben idegen s bármely pillanatban készen áll, ha egy parancsolják neki, ellenünk fordítani fegyverét.

Mi nekünk csak névleg, a papíron vannak állami jogaink, a valóságban oly provincia vagyunk Ausztriával szemben, a kiknek még egy magyar-nyelvű tisztképző katonai akadémiát sem szabad saját költségünkön föl-állítani!

Semmink sincs, de a szó teljes ér-telmében semmink, a mi nekünk ma-gyaroknak a veszély perceiben módot és eszközt nyujtana, nemzeti jogainkat és létünket megvédeni.

Csak beszélni és írni, illetőleg a sajtó utján censura nélkül panaszkodni van jogunk, de ezt a sajtószabadságot is igen drága áron vásároljuk meg a 67-iki kiegyezés alapján.

Egyébként csak úgy vagyunk, mint Schmerling kormánya alatt voltunk, azzal a különbséggel, hogy akkor né-metajku 67. óta pedig magyarajku mi-niszterek hajtják végre rajtunk Bécs parancsait . . .

K o s s u t h Lajos prófétái lelke mindezt előre látta, megmondta, óva-intett annak idején nem attól, hogy egyezkedjünk, — de igenis attól, hogy oly önmegalázó és öngyilkos egyezés hálójába megfogassuk magunkat, mint az 1851-ki hazafias programját tel-jesen föloldat Deák Ferencz azt 1867-ben a nemzetnek ajánlani üdvösnek vélte . . . De fájdalom, Kossuth Lajos intelmé a nemzet hiszékeny s megté-vesztett részénél süket fülekre talált s most ismét azon politikai stadiumba jutottunk, hogy a saját magunk által

szolgáltatott közjogi fegyverekkel hajt végre romlásunkba a b é c s i ha-talom . . .

De ah, ha nem hallgattak a haza legjobb fia: az élő Kossuthra, vegyék legalább most, a válságos helyzet oly közeli tizenkettedik órájában szívükre az ő szent hazafias ígét, melyeket ez a lángelméjével egy világot beragyogott szellem földi letűnte előtt vég-rendeletkép e könyvében hátrahagyott s gondolkák meg, hogy az évezredek csak egyszer szűnnek egy Kossuth La-jost, mint csak egyszer született meg a nazaréthi Jézus, kit fölfeszítettek, de tanai élni fognak, míg a világ áll — s Kossuth Lajos eszmái is győzedel-meskedni fognak, mert győzedelmes-kedniök kell, hogy ez ország Magyar-szág maradhasson! . . .

Politikai hírek.

Egyházipolitika a bizottságokban. Mint Budapestről írják, a képviselőház közoktatás-ügyi és igazságügyi bizottsága hétfőn tár-gyalta a főrendiháznak a vallás szabad-gyakorlatáról szóló törvényjavaslata vo-natkozó üzenetét. A kormány képviselőtében Wlasics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter az eredeti szövegezés fenntartását követelte és kijelentette, hogy a kormány szult helyez a kihagyott és felekezetenkü-likre vonatkozó szakaszok visszaállítására. A bizottságok két-három szavazatkülönbséggel szintén elfogadták a miniszter, illetve a kor-mány propeziezióját. Az igazságügyi bizott-ságban Issekutz azért nem kívánta az ere-deti szövegezés fenntartását, illetve visszaál-lítását, mert nem hiszi, hogy a törvényhozás két háza között egyetértés jöhelelre, mire báró Bánffy Dezső miniszterelnök azt felelte, hogy garanciát ugyan nem nyújthat az újabb főrendiházi tárgyalásra vonatkozólag, de alapo-s reménye van arra, hogy az egyetértés a szokások fenntartásával helyre fog állani.

A municipiális választások. A köztör-vény hatósági tisztviselők mandátuma lejár-ván, a kormány felhivatalosan publikálja, hogy a választások minden vármegyében hat évre terjedő mandátummal meg fognak tar-tatni. A közigazgatási reformot tartalmazó újabb törvények fogják azután meghatároz-ni azt, hogy a választott tisztviselőknek ez a mandátum mikor szűnik meg, illetőleg hogy az ezen törvények alapján kinevezendő tiszt-viselők mikor léphetnek hivatalba.

Megyék a 25. §. ellen. Ujabbán ismét két vármegyéből jelentik levelezőink, hogy az

ottani törvényhatósági testületek elfogadva Hevesvármegye átiratát, állást foglaltak a 25. §. ellen. Maros-Tordamegye e hónap 25-én tartott közgyűlésében határozta el egyhangu-lag, hogy a kérdéses törvényszakasz módosi-tása tárgyában feliratot intéznek a képviselő-házhoz.

A t. Ház.

Budapest, ápril 23.

A hónapják ma ülték össze először a háromhetes vakáció után. A folyosón kora reggel megjelentek annyian, a mennyien más-
kor, unalmas ülések alatt a teremben sem szoktak lenni. Zichy Jenő gr., a keleti utazó egy bucsuzó kézszerítésre jött be csak a Házba, s magával vive a képviselőék jóki-vánatait, még az ülés előtt távozott.

Mikor az elnök az ülést megnyitotta, mindjárt jelentette, hogy Zichy Jenő 5 havi szabadságot kért. A képviselőház nem elége-dett meg a szabadságidő egyszerű megadá-sával.

Ugron Gábor szóra jelentkezett és szerencsét kívánt a vállalatnak, mely a nem-zet történelmi adatait van hivatva gyarapí-tani. Madarász József hasonló nyilatkoza-tot tett, mire az elnök kijelentette, hogy a Ház méltánnyal adja meg az 5 hónapi szabadságot.

Ez a kormánypártnak nem adott sem-mi gondolkodni valót. Hisz mindig jó az, ha egy ellenzéki képviselő távozik. Hanem a kö-vetkező elnöki jelentés. Az, az! A mameluk-tábor szövetségére hallgatta azt végig.

— Bemutatom Kossuth Ferencz kép-viselő megbízó levelét!

A jobboldal mozgott, a szélsőbal él-jenzett.

Lukács pénzügyminiszter nyújtott be ezután egy javaslatot az Andrássy-uti föld-alatti villamos vasutnak adandó állami ked-vezményekről, majd pedig Bessenyei Fe-rencz és Veszter Imre adták be a közok-tatási és igazságügyi bizottság jelentését a vallás szabad gyakorlatáról.

Ugron Gábor állott fel ezután szóra és elmondva a Sima Ferencz megtámadtatá-sáról szóló esetet, szigorú bírálatot mondott az olyan tisztviselő felett, a ki ilyen módon vesz magának elégtételt. Kérdezte a Ház el-nökét és a helyügyminisztert, kaptak-e értesí-tést a dolgról s ha nem, ő emel a megsér-tett mentelmi jog dolgában panaszt.

Szilágyi elnök kijelenti, hogy hiva-talos tudomása nincs a dolgról, de mivel egy képviselő kérte, kötelessége az ügyet a mentelmi bizottsághoz utasítani.

Perczel helyügyminiszternek szintén nincs hivatalos tudomása a dolgról, ha-mon tett intézkedéseket, hogy az adatokat bekapja és így a kellő intézkedéseket teghesse.

A képviselőház ezután az elnök indít-ványára a csütörtöki ülésre több javaslat har-madszori olvasását, a péntekire pedig a val-lás szabad gyakorlatát tűzte ki.

Ugron Gábor erőlyes felszólítást in-

tézett ezután a miniszterhez, adjon terjedel-mes munkaprogrammot, nehogy az ellenzékre hárítsák át a Ház tétlenségeért a felelős-séget.

A miniszterelnök erre megtette a mun-kaprogrammra nézve nyilatkozatát.

Ugron erre a képviselőválasztási bi-ráskodás tárgyalására kiküldött bizottság el-len fordult s újból kérte az elnököt, figyel-meztesse a bizottság elnökét a hozzáutasított javaslat letárgyalására.

Az elnök ezzel szemben azt konstata-lta, hogy a bizottság a multkori figyelmeztetés óta már felvette működését. Még Horászky Nándor csatlakozott Ugron sürgetéséhez, — mire az ülés 11 óra előtt véget ért.

Szóljon a kormányelnök.

Részlet a képviselőház ápril 23-iki üléséről.

Ugron Gábor: T. Ház! Én az elnök ur előterjesztéséhez teljes mértékben hozzá-járulok, de kérdemem kell az igen t. kormányt, hogy mégis méltóztassék részletes felvilágo-sítást adni azon tárgyakról, a melyeket szán-dékozik a képviselőház munka-programjába fölvenni. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.) Nem óhajtom ugyanis, hogy azon tétlensé-gért, a melyben hónapok óta vagyunk, a hol csak időközönként és néha nyer a képviselő-ház munkáideve foglalkozni tárgyat, a vád az ellenzékre háríttassék. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.) És az mondassék, hogy az ellenzék oka annak, hogy a képviselőház ál-dásos tevékenységet nem tud kifejteni. (Ugy van! balföld.)

Kérem a t. kormányt, legyen szíves ezen tétlészaknak egészen a nyári szünetekig terjedő munka-programja iránt némi tájé-kozást nyújtani, hogy legytünk meggyőződve arról, hogy a képviselőház munkaeje ki fog használtatni. (Élénk helyeslés a szélsőbalol-dalon.)

Munkaprogramm.

Báró Bánffy Dezső miniszterelnök: T. Ház! A képviselő ur által tett kérdésre azonnal felelhetek és pedig igen röviden, mert szorosan véve előttünk állanak már a kinyo-motott napirenden azon tárgyak legnagyobb részben, melyeket a kormány letárgyalni ki-ván. A már napirendre tűzött egyházipolitikai javaslatok letárgyalása után a tárgyalásra kész ügyek állanak előttünk, részben már le-tárgyalva az egyes bizottságok által, részben pedig az egyes bizottságoknál tárgyalás alatt vannak.

Ha végig méltóztatnak ezen nézni, méltóztatnak látni, hogy több oly kérdés van itten, a mely tárgyalást és pediglen gyors tárgyalást igényel. Az ország szent koronája egyik órének választásáról, azonkívül egy egész sorozata a vasuti törvényjavaslatoknak, a va-sutak engedélyezésére vonatkozólag, továbbá, t. Ház, a pénztári kérdésekről szóló törvény-javaslat, az állandó országház építéséről szóló javaslat, azonkívül a Bosznia és Herzego-vina megszállására megszavazott hitelből épí-tett vasutakra vonatkozó törvényjavaslat, a mely még kiegészítést nyerdend egy másik

nak. Azt is kiemelte felolvasó, hogy a Fe-kelete Sámuel pénzügytéménre magyar részé-ben legelső Attila hun király kr. u. 454-ik évi pénze, melynek első lapján a hun király arczképe van, fölötté: ATTILA, meg is kap-ják alól Aquillia várost és e felirat AQVILLJA. A nagylelkű gyűjtő a Székelyföldön talált összes barbárkori, római, népvándorláskori és az ezredéves magyar királyi és fejedelmi ösz-szegyűjtött pénzeit. Számszerint 406 darab-ot az udvarhelyi ev. ref. főiskolának aján-dékban, az ifjuságban a székely nemzeti ér-zés és komoly tudománykísérlet élesztésére és ápolására . . . Nagy elfogultság kell ahoz, hogy valaki ily tényeket lásson, s ily törté-neteket olvasson, csodálkozhasson az egész székelység — kicsi és nagy — honeredeti-ségi önértetén.

Felolvasó végül felkérte az archeologiai társulat elnökét és a Nemzeti Muzeum igaz-gatóját s alakul a m. kir. Akademia osztály-elnökei is, Udvahelyvármegye kijelölt he-lyeinek tudományos megvizsgálása végett. Szakértő kiküldésére, a ki tapasztalatairól je-lentést tegyen, az azutáni teendőket hozza javaslatba s a magas kormánynál a szüksé-ges ásátások végrehajtására a milleniumi ün-nepély alapjából a szükséges költség kiutál-ványozását eszközölje ki, a miért a vármegye is folyamodni fog. A közönség végig érdek-lődéssel hallgatta a felolvasót s végszavainál megéljenzette. A gyűlés elnöke pedig az ülés végén kijelentette, hogy az indítvány ér-dekében a tavaszi ülések egyikén a nyári ki-rándulások elintézésékor fognak határozni.

M-r,

törvényjavaslattal, a melyet hasonlóképen a Bosznia és Hercegovinára vonatkozólag a t. Ház elé leszek szerencsés legközelebből terjesztetni, a mely a közös aktívák megtérítése céljából felvendő kölcsönre vonatkozik.

Azonkívül t. Ház, a közös hadsereg és honvédség beszállásolásáról szóló törvényjavaslattal módosítása hasonlóképpen tárgyalás alá jövend és ezenfelül reményem van, hogy a kereskedelmi miniszter ur a legközelebbi napokban egy pár törvényjavaslatot fog be-terjesztetni az árustatisztikára és védjegyekre vonatkozólag, azonkívül a szabadalmi törvényjavaslatot, a melyek még mind, amennyiben az idő engedni fogja, tárgyalhatók lesznek, sőt a pénzügyminiszter urnak is legközelebből egy pár rövid törvényjavaslata lesz betérjesztve, melyek hasonlóképp letárgyalandók volnának, a mennyiben május utolsó napjaiban a delegáció, megválasztásától eltekintve, még a közigazgatási bíráskodásról szóló törvényjavaslattal tárgyalása is lehetséges lesz, ugy a kormány ennek felvetését is óhajtja.

A delegációk remélhetően június első napjaiban, talán 5-én vagy 6-án lesznek összehívva, az ezt megelőző pünkösdi ünnepek előtt kívánja a kormány a nyári ülésezést becsüszteni.

Azt gondolom t. Ház, hogy azon tervezet, a melyet itt elmondottam s mely talán nem is meríti ki egészen mindazt, amit tárgyalatni óhajtának, elég táj képét nyújtja annak, hogy igen is a kormány törekszik arra, hogy a Házat foglalkoztassa és így a szükséges törvények alkotásának lehetősége fenforogjon. Kérem t. Ház, méltóztassék ezt tudomásul venni. (Helyeslés a jobb oldalon.)

A nunczius N-Váradon.

N-Várad, ápril 22.

Agliardi nunczius titkára, továbbá Winkler József ez. püspök. Winterhalter Antal és Palotay László kanonokok kíséretében, kik Püspökladányig elébe utaztak, ma városunkba érkezett. A pályaudvaron óriási közönség gyűlt össze.

A vonat berobogásakor harsány eljénzés üdvözölte a nunczius dalás alakját, ki megnyerő mosollyal tekintett régig a hullámzó közönségen. A papság élen Nogall János fűszentelt püspök nagyprepost, üdvözölte, klasszikus latin nyelven, örömet fejezván ki a kiváló vendég látogatása felett. Beszédét e szavakkal végezte: „Isten hozott!“ a mi lelkesedést éljénzés kellett.

Agliardi pár szóval megköszönte a szíves fogadtatást, aztán a közönség folytonos éljénzése közt a bitoros diszkociján. Nogall püspökkel harangzúgás közt Schlauch palotába hajtatott.

A residentia tágas udvarát ezer és ezer ember foglalta el, a lépcsőház délszaki növényekkel van díszítve. Sorfalat álltak a Szent-József és Szent-Vincze intézetek növendékei, mindkét szertartású papság. A lépcsőház felső részén állott bitoros díszben Schlauch püspök, Pavel gör.-kath. püspök, Wolafka Nándor püspök, a káptalan, a premontrai-rend tagjai és Sal Ferenc Nagyvárad polgármestere. Agliardit a palotába léptekor éljénzések fogadták.

Schlauch e szóval fogadta Agliardit: Salve. Schlauch bemutatta Pavel püspököt és Sal polgármestert. A nunczius aztán a folyosón elhelyezett kath. leányintézetek növendékeinek sorfala között a házigazda karján lakosztályába vonult.

A nagyterembe ezalatt egybegyűltek a nögyelet tagjai, a zárda apácái s a fogadtatásról érkezett előkelőségek. Rövid idő múlva a nunczius Schlauch kíséretében a terembe lépett. A felharsánó éljénzés után a klerikusok elénekelték a pápa himnuszát, mire Schlauch bemutatta a nuncziusnak a latin

szertartású, a gör. kath. káptalan és premontrai rend tagjai. Hosszasban beszélgetett Agliardi Bunyitay kanonokkal, szívesen társalgott a bemutatott Sal Ferenczével, Kiss Elekével, Bozók Alajos jogakadémiai igazgatóval. A klerikusok végül elénekelték Kölcey himnuszát, mire a fogadtatási ünnepély véget ért. A szükebb körű vacsora közben a 37. ezred zenekara szerenádozott.

A nuncziust Szolnokon is ünnepélyesen fogadták; egy katonatiszt olasz nyelven üdvözlő beszédet mondott hozzá.

Holnap lesznek a tisztelgések.

Merénylet egy képviselő ellen.

Lapunk tegnapi számában már megemlítettük azt a durva támadást, melyet Szentesen Mátéfi főszolgabíró Sima Ferencz orsz. képv. ellen elkövetett.

A nagy feltűnést keltő esetről ma a következő részletes tudósítást adhatjuk:

A szentesi vasúti állomáson Mátéfi Kálmán, a tápéi kerület főszolgabírája tetleg inzultálta Sima Ferencz orsz. képviselőt, a ki a lapja ellen indított sajtóper-tárgyalásra Szegedre akart utazni. Sima az állomási vendéglőben olyasgatt, mikor a főszolgabíró orvul megtámadta és botjával Sima szemé fölé hatalmas csapást mért. Simát a vér azonnal elborította; ha az ütés egy pár vonallal lejjebb esik, feltétlenül halálos. Az eset a városban óriási izgalmat keltett.

A támadó Mátéfi Kálmán főszolgabíró, már régóta ellenséges viszonyban van Sima képviselővel s valószínűleg bosszúból követte el elítélendő tettét. Hogy mi volt az oka Mátéfi bosszujának, az kitűnik a következőkből:

Még 1886-ban panaszt emeltek a szegvári iparosok a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál, hogy Mátéfi Kálmán, — akorában segédszolgabíró — és Piti István megyei írnok, őket mint régi csehbéli remek embereket iparengedély váltására kényszeríti s e czímen 5—6 frtot szed be tőlük; a kamara Heltau Ferencz drt. küldte ki a helyszínre, ki is az iparosok panaszát jogosnak találta s az alispánnak a tapasztalt visszajelést jelentette.

Az alispán minden jót ígért, de eltelt egy fél esztendő, a nélkül, hogy bármit tett volna. A kamara képviselője végre is elvesztette türelmét és azzal fordult az alispánhoz, hogy ha nem jár a dolog végére, kénytelen lesz a miniszternek jelentést tenni. Az alispán erre táviratilag hívta meg a kamara tisztviselőjét az ügy tárgyalására; együtt mentek ki Mindszentre, a hol az alispán megtartotta a vizsgálatot, melynek eredménye az volt, hogy Mátéfi és Piti hivatalos hatalommal való visszaélést követtek el. Meghozták a fegyelmi ítéletet, mely azonban mindkét tisztviselőt felmentette. Piti azon a czímen, hogy már nem áll magyar szolgálatban, ellenben elmarasztaltatott az iparosoktól jogtalanul beszédett pénzék visszafizetésében.

A szegvári ipartestület hivatalos kimutatásából kitűnik, hogy a beszédett pénzék egy része még nincs visszafizetve, pedig azok az iparosok oly szegény emberek, hogy némelyik két héten sem keres 5 forintot. Mátéfi pedig azokat bűnhődött, hogy időközleg főszolgabíróvá választották, Piti pedig behelyezték Csongrádnegyében egyik legjövendőmezőbb községi jegyzőségbe.

Később, 1893-ban, a tápéi stikli után, hol Mátéfi választási jegyző volt, a „Szentesi Lap“-ban egy közlemény jelent meg a szegvári iparosok aláírásával, kik a legelősebbben elítéltek azt, hogy ilyen köztisztviselő a legfontosabb politikai jog gyakorlásánál bizalmi állást mert elfoglalni, sőt ez alkalommal más súlyos vádat is hánytak a Mátéfi szemére.

Mátéfi ezért sajtópört indított a „Szentesi Lap“-ellen. A királyi főügyész azonban

két évi huza-vona után becsüsztetni kérte a további eljárást. A főügyesség megkereste Csátó alispánt, hogy beleegyezék-e a sajtóper visszavonásába s Csátó ezt nem ellenezte.

A dolgok illetőn állásában Sima Ferencz a mult havi közigazgatási bizottsági ülésben azt indítványozta, hogy a sajtóügyi iratoknál levő bizonyítékok alapján indítsanak Mátéfi ellen újból fegyelmi vizsgálatot. Ez az indítvány a viharos jelenetekre és éles szóváltásokra adott alkalmat. Arról volt szó, hogy kik legyenek az anyakönyvvezetők és ez állásokra ez idő szerint alkalmazásban javórendes és helyettes jegyzőket hoztak javaslatba.

Sima Ferencz kifogásolta azt, hogy Piti István sóvényházi jegyző anyakönyvvezesőül alkalmaztassék, mert akkor midőn Mátéfi Kálmán mostani főszolgabíró nyíltan vádolták azzal, hogy minszentési szolgabíró korában zsarolást és hamisítást követett el Piti, akkori szegvári segédjegyző, szintén bele volt keveredve a dologba, amennyiben a hamisításban való bűnrészességgel vádoltatott.

Vadnay Andor főispán már Sima beszéde alatt ideges izgatottságot árukt el, s azután ingerülten félbeszakította a szónokot, ami közte és Sima között heves szóváltásra adott alkalmat.

Főispán: Nem tűröm, hogy egy megyei főtisztviselőt így sértésgessenek. Rendreutasítom a bizottságot egy úrat.

Sima: Nem fogadom el a rendreutasítást, mert tényeket elbeszélmi jogom van.

Főispán: Megvonom a szót.

Sima: Nincs joga hozzá. És én el fogom mondani, amit akarok, akár tetszik a főispán urnak, akár nem.

Főispán: (Hallgat.)

Sima: Tény az hogy Mátéfi Kálmán ellen zsarolási és hamisítási vádat emeltek a sajtóban is s midőn Mátéfi e miatt sajtópört indított, a vizsgálat során a vád tanuvalloságok által beigazolászt nyert: mire a kir. főügyesség a sajtópört visszavonta, amit bizonyára nem tett volna, ha a bizonyítékok Mátéfiyra terhelődnek nem lettek volna, ebben a dologban részben volt Piti István is aki néhány szegvári iparos nevét bizonyos kérvényeknek aláírta. Ilyen emberre tehát az anyakönyvvezetői tisztet, amelynél első dolog a megbízhatóság, ráruházni nem lehet és nem szabad.

Az incidens talán mégis csendben véget ért volna, ha a főispán újból szóba nem hozza Mátéfi Kálmán dolgait, szemére hányván Simának, hogy méltatlanul támadott egy megyei tisztviselőt. Akármint beszélte is Sima, a főispán szavába vágott, kijelentvén, hogy ha az ügyesség eleji a vádat, az még nem bizonyít semmit és nem méltányos dolog abból következtetéseket vonni.

Végre is Sima kijelentette, hogy biztos tudomása szerint a kir. főügyesség azért vonta vissza a Mátéfi nevében megindított sajtópört, mert a vizsgálat során kihallgatott tanúk súlyosan terhelő vallomásokot tettek a főszolgabíró ellen, úgy hogy a főügyesség konstatálta, hogy a pert megnyerni nem lehet. Szóla abban az esetben, ha a tárgyalást megtartották és a főügyesség a pert elvesztette volna, nem forszírozna tovább a dolog. Amde, midőn egy pert még letárgyalni se mernek azért, mert súlyosan kompromittáló adatok merültek fel a panaszos köztisztviselő ellen, akkor a dologt épen a köztisztviselői állás reputációja érdekében eltemetni nem szabad: Indítványozza tehát, hogy a bizottság szereze be a sajtóperben kivett tanuvallosásokat s ezeknek, mint bizonyítékoknak alapján újból indítsa meg a fegyelmi eljárást azon tisztviselő ellen, a ki zsarolással és hamisítással s így nem csak fegyelmi, hanem büntető eljárást alá tartozó vádakkal van terhelve.

A közigazgatási bizottság természetesen leszavazta az indítványt, melyet nem tudott

elfelejteni Mátéfi, ki azóta többek előtt nyíltan beszélte, hogy Simát lefűti.

Tervét meg is valósította, mert a mit sem sajtó képviselőt orvul megtámadta, homlokát bezúta ezen szavakkal: „nesze kutya! régen akartam már.“

Sima a vasúti nyombántól — hol vérző sebet bekötözték — indoban haza hajtatott, a hol orvosa bevarta a sebet, melynek be-
hégedése legalább 2 hetet igényel.

Sima Ferencz különben fenytő feljelentést tesz ellene.

A bécsi ügyvéd gyilkosa.

Ezelőtt mintegy két hónappal szenzációs rablógylkossági eset tartotta izgatottságban az osztrák főváros lakóit. A rendkívüli eset élnék emlékezetben van még. Eichinger Gusztáv meggyilkolta Rothziegel bécsi ügyvédet s lakását kirabolta. A rablógylkos bűnpörében ma kezdette meg a bécsi esküdtészek a tárgyalást. Az ügyesség vádlevelé köztel általi halálra szóló ítéleletet kér.

A tárgyalásról a következőket sürgönyzik:

Bécs, április 22.

Vádolt bűnrészességét beismeri és leírja, miként követte el a gyilkosságot. Kijelenti, hogy nem tudja, mily módon jutott ama gondolatra, hogy Rothziegel meggyilkolja és elmondja, hogy végül ez a gondolat, midőn rossz anyagi helyzetét tekintetbe vette, agyában megfészkelte magát és febr. 1-én az ismert módon megvalósította.

Eichinger ezután előadja, hogy a gyilkosság napján egy sörmészbe ment és ott hallotta, hogy egy szegényes kinézésű embernek nem akart, sőt adni, mert valami csekélységgel tartozott. Valaki oda szolt a rongyos fiúnak:

— Ugy látszik, te is az akasztó fára vagy szúna. Az új hóhért már kinevezték.

— Ezután, folytatja Eichinger élnéken gesztikulálva, elmentem a dologmora. Ez a beszélgetés nem ment ki a fejemből. Az a gondolat, hogy dr. Rothziegelt meg kell gyilkolnom, erőt vett rajtam, annyira, hogy nem voltam képes fejemből kivenni.

A gyilkos e szavak után hosszú ideig merőn nézett maga elé, majd felkiáltott:

— Azért mégis sajnálom. Mikor az ügyvéd visszatért a szobába, botjával az asztalon lévő papíresomagokra mutatott. Az a gondolat, hogy meg kell őt gyilkolnom, teljesen elbódított. Megragadtam kalapácsomat s fejére vágtam vele. Hogyan, mikép? nem tudom megmondani. Az ügyvéd tántorogva a könyveszekrényhez ment, hogy fegyverrel támadhasson reám, de én megelőztem. Hogy mi történt ezután, azt éppenséggel nem tudom. Hazudnám, ha azt mondanám, hogy emlékszek valamire. Csak akkor tértem magamhoz, mikor láttam, hogy Rothziegel életlenül a földön hever.

Ezután elmondja a gyilkos, hogy minő pénzüsségeket vett ki a kasszából, hazament, megmosdott és átöltözködött.

Az államügyész Eichingerhez intézett kérdésekkel azt igyekszik bebizonyítani, hogy Eichinger könnyelműen gazdálkodott és sokat többet rabolt, mint a mennyit beismer és hogy a gyilkosságot érett megfontolás után követte el. Az államügyész ama kérdésére, hogy örültnék tartja-e magát, vádolt nem-mel felel.

Dr. Hintersteiner törvényszéki orvos kijelenti, hogy az orvosoknak semmi se tűnt fel, a miből vádolt elméjének megzavarodására lehetne következtetni.

Erre Eichinger védője kimutatni igyekszik, hogy orgyilkosság tényálladéka nem forog fenn, mire az államügyész azt válaszolja, hogy magának Eichingernek vallomása szerint a meggyilkolt a legsúlyosabb csapásokat hátulról kapta.

Leo átválta a levelet, a mint a szalomba ment, Beeching követte, érezve, hogy a lég viharos.

— Kegyed nagyon jó engem arra kéri, hogy maradjak — mormogá; de éppen most jutott eszembe, hogy a Junior Carlton-ban egy emberrel találkoznom kell.

Már menni akart, de az asszony kezét a karjára téve, megállította.

— Beeching, remélem, nem olyan gyáva, hogy elszaladjon, a miért én bajban vagyok, vagy olyan? — kérdé megvetéssel.

Ő ezt az udvarlóját Beechingnek vagy Joenak szólította, azzal a bizalmasággal, mely félig meddig gyonyosnak tetszett, de a mi Beechingnek mindazonáltal jól esett.

— Itt maradok, ha kívánja — mondá.

Mi baj?

Ő már gyakran látta a szép asszonyt bajban és parancsolt tőle, hogy segítsen rajta és az eredmény hűségesen fel volt jegyezve a könyvébe. A mint most ott állott tehetetlenül és félig vonakodva, a tiszta fehér lappon látta a számokat. Előbbeni gavallérságának semmi hasznát sem látta; teljességgel semmit — kivéve hogy Leo Beechingnek vagy Joenak szólította és hogy koronként Tory, a kutya megharapta.

Torry most a dívány alatt volt, csak a tüzes sárka szemei fénylettek a sötéttségben. Tory a fejébe vette, hogy ő Beeching urat gyűlöli. — Mi a baj? — kérdé ismét amint Leo a levél felett gondolkodott.

— Az a baj, hogy tönkre vagyok téve, megalázva és megbestelenítve ha a következő pár óra alatt nem tudok száz fontot előteremteni. Azt gondolja az az asszony, hogy én a száz fontos bankókat a párnám alatt tartom?

— Én azt hiszem, hogy ő nem sokat törődik azzal, hogy maga hol tartja egész addig, míg ő megkapja, — válaszolá Beeching elgondolkodva és lehajolt, hogy Torryt a di-

A tanukihallgatás minden jelentősebb momentum nélkül folyt le. Különösen terhelő a meggyilkolt fiyérének vallomása, ki azt mondja, hogy Eichinger a gyilkosság felfedezésénél a dolgot öngyilkosságnak akarta feltüntetni.

A tárgyalást holnap folytatják.

Tűzvész.

Rémes harang-kongatás verte fel álmaiból folyó hó 21-én éjjeli 3 órakor N.-Somkut nagy-község lakóit. A Szatmármegye tulajdonát képező s a régi Kővár vidéke által épített s a község díszét tevő megyeház eddig ismeretlen módon kigyúlt és több házzal együtt martalékl esett a romboló vésznek. Oltásra gondolni sem lehetett, s alig pár perc alatt a megyeház s több más magán-épület lángokban állott. Fialat tűzoltóknak mindent megtekett a vész elnyomására, de az elemekkel daczolni nem bírtak, ugy, hogy kénytelenek voltak csak a tűz tovább terjedésének megakadályozására szorítkozni. A vész által több család lett hajléktalanná, a kár 70,000 frt körül van, legnagyobb baj az, hogy biztosítva alig volt egy-két épület, s azok is nagyon csekély összegig. A megyeházában a szolgabírósg, kir járásbírósg, m. kir. adóhivatal, róm. kath. imaház és az állami elemi iskola volt elhelyezve, a legnagyobb szerencsétlenség az, hogy az állami iskola, mely már eddig is oly jó szolgálatot tett a magyarság érdekében, hajléktalanná vált s valószínűleg hosszabb ideig az is lesz.

Kiváló dicséret érdemli az itteni hivatalnok kart, iparos-osztályt és zsidó polgártársainkat, kik ember feletti erővel dolgoztak a vész elnyomásán.

Azonban a község törzslakosságát képző oláhság elképzelhetetlen indolentiát tanusított akkor, midőn az ő pénzén emelt középület megmentésére nemcsak hogy nem sietett, hanem kárörvendve nézte annak pusztulását, azt mondvá: „ugyis a magyaroké“. Ime ebből látható, mennyire előre haladt az aknamunka, azon nép között, mely örök halálával kellene tartozzék azon magyarnak, mely alig egy hónapja, több ezer frrtal segítette az ugynevezett „kővárvidéki inségesek“-et, de

ők már elfeledték, hogy ezelőtt kevés idővel nem győzték meghalálni a magyar nemzet jóságát s most már, midőn megkapták megvan a mindennapi maléjuk, nem bánják, ha mi mind egy szálal elpusztulunk. Azok is, kiket a csendőrök szuroyna nagy nehezen oda hajtott a mentési munkálathoz, egy vigyázatlan perczenb mind elszöktek. Különben a községnyesség iránti példát a község előjáróságának több tagja maga szolgáltatta, kik összetett kézzel nézték a vész rombolását. Azt hiszem, ez utóbbiak is oly nézetben vannak, mint az előbbiek.

N.-Somkuton, 1895. ápril 22-én.

A „Háromszéki Székely Egyesület.“

A „Háromszéki Székely-Egyesület“ mult szombaton tartottak alakuló közgyűlést.

A közgyűlést Dálnoky Károly nyitotta meg. Beszédéből adjuk a következőket:

Nagyon tisztelt alakuló közgyűlés!

Midőn a „Háromszéki Székely-Egyesület“ létesítése iránt a mozgalom megindult egy régóta táplált eszme közeledett a megvalósuláshoz. Hogy ezen eszme nem új, de szükséges, azt bizonyítgatnom felesleges, mert azon érdeklődés, melyet a mozgalom felmutatott és azon örvendetes jelenség, melyet most tapasztalni szerencsénk van, midőn az ily szép számmal megjelenteket üdvözölhetjük, bizonyítja, hogy törekvéseinknek határozott alapjai vannak.

vány alatt a lovagló vesszőjével bosszantsa, s fáradsága jutalmául a híres kutyától haragos morgást kapott. Azt hiszem, hogy valamikép ki kell őket békíteni, — folytatá, még mindig Torryval kötekedve.

Ha nem tud neki pénzt adni valami pénzértékkel bíró tárgyat kell neki adni. Ott vannak a gyémántjaim.

Beeching ekkor leült a szőnyegre, hogy a felerlelt és mindig dühösebbé vált Torryhoz közelebb legyen.

— Természetes, hogy meg vannak a gyémántjaim, és ma este viselni fogom azokat. Mindenki tudja azokról — jó, jó, de nem mindent tudnak azokról — mormogá Beeching félhangon.

— Mindenki ösmeri és tudja, hogy az enyémek! és meyrájak tőlem hogy viseljem. Milyen kedves dolgokat mondanának rólam, ha nem tenném fel, a gyémántjaimat. Majd bizony!

Hogy képes olyanokat mondani hogy a gyémántjaimat Ponsonbynéhoz vigyem. Szavamra mondom Beeching, halásznak érzem magamat e nagyleltű sugalmazásáért.

— Jaj! — kiáltá Beeching élesen, de nem a Leo szavainak a vágása miatt, hanem a kutya nagyon érzékenyen érezhető harapása miatt.

— A villásreggeli az asztalon van. A szőnyegen szándékozik tlni egész délután és Torry bosszantani, vagy jön velem villásreggelizni? — kérdé Baddeleyné, a társalagságot hirtelen megváltoztatva.

Beeching ur felállott s a megtestesült bárgyság kinézésével követte Leot az ebédlőbe. Csak a keleti függöny másik oldalán volt az, a legkedvesebb kis szoba, mely meze minden durva szétlő, mely az átlukasztott szantalfá ellenzőkőn és magas pálmakon keresztül fujt.

(Folytatás köv.)

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

XXI.

A Ponsonbyné utolsó szava.

(Folytatás.)

(59.)

— Örülök, hogy Raviolt sajnálni tudja — mondá St. Austell olyan tekintettel, mely az ármány kezdetén köteteket beszél.

A későbbi időben beszéd és tekintet nem jelentenek annyit.

St. Austell az ő olvadó tekintetét egy olyan biztos pillanatban alkalmazta, midőn lady Belfield Baddeleynével beszélt.

Leo arra kérte, hogy este menjen el a Viktória Hallban levő előadásra.

— Merem állítani, hogy a játék nagyon rossz lesz, amár mi szereplők szinte mindnyájan azt gondoljuk magunkról, hogy lángeszek vagyunk; — mondá; de Londonnak a színe-javga jön bennünket megnézni, — és jótékony célra történik; tehát, ha kegyed és sir Adrián nincsenek elfoglalva —

— Azt hiszem, hogy rendelkezhetünk az esténkel. Csak különös szíveségnek köszönhetjük, hogy a jövő szombatra jegyeket kapunk a Lyceumba. És a Haymarketbe csak holnap megyünk. Nem olyan könnyű a színházakba jegyet kapni, a hogy mi gondoltuk.

— Ugy hát jöjjenek el az „Arczokba és Álarczokba“. Ha nem sikerül a közönséget megrikatnunk, bizonyosak vagyunk benne, hogy megnevetetjük.

— Ne számíton arra olyan bizonyos-

san, — mondá St. Austell, a sirás és nevetés között van egy szomorú állapot, melyet egy valódi igyekező műkedvelőnek a játéka által láttam előállni. Ő jobb volt annál, hogy ki nevéssék, de nem elég jó arra, hogy könyvekre indíton. Előadása unalmas ürességet és az idő türehtetlen hosszúságának az érzetét okozta. Én azt gondolom ez az, érzés a legelősebb az olyan darabokban, mint az „Armány és szerelem“ mely, miután unalmas és hosszadalmas, kedvenc darabja a műkedvelőknek.

— Ön ugy beszél, mint egy csalódott ember, — mondá Leo. Nem kétem, hogy fiatalabb korában próbált játszani, s a vallott kudarcok emléke miatt el van keseredve.

— Nem, én azokhoz a kevés számmal létező okos emberek közé tartozom, a kik képtelenségüket előre tudják.

— Helén, haza jössz most mindjárt? — kérdé Baddeleyné.

— Előbb villásreggelizni jön velem, — válaszolá lady Belfield; a teázás idejére haza viszem.

— Kérem ne tartsa ötet hosszasan magánál. Neki a Viktória Hallba kell menni, és azután még két helyre, — mondá Leo.

— És aztán mosolyogva s a kezével bucsut intve, engedett a lova türelmetlenségének, s a két lovagja kíséretében eltűnt.

St. Austell a Roza Piccadilly végén elvált tőle, de Beeching haza kísérté, midőn lesegítette, és a lovát a kölcsönöző istállótól való embernek átadta, várakozott az ajtónál.

— Jöjjön be és nézze meg a ruháimat — mondá Leo; azóta bizonyosan megérkeztek vagy fiasokt csinálók. Jöjjön, és mondja meg, hogy mit gondol a ruháimról, és aztán adok magának villás reggelit.

Baddeleyné nagyon vendégszerető volt; az ő kis villásreggelieit kitűnők voltak.

Ő nem tartotta magát nyencnek, de a

sült csirkéi vagy a la Maintenon szeletei, és a lazacs mayonnaise mindig tökéletesek voltak. Az ő asztalán még a bárány-sült és a tejfeles torta is kedves volt, és kielégítette a vendégeit. Ő ritkán ebédelt, odahaza tehát a szakácsnéja képes volt minden figyelmét és energiáját a két órai étkezésre fordítani, mit mindenki jobb étvágyal költ el, mint az esteli ebédet.

Leo felszaladt a lépcsőkön, Beeching ur lassabban menve követte, szegyebe bevallani, hogy kevésbé fürge lábai jobb szerették volna a liftet.

Leo a nála levő kulccsal kinyitotta az ajtót, és az apródra rohant, ki

Hogy a székelységnek vannak olyan törekvései, melyek nemcsak saját érdekeit, hanem azzal kapcsolatban a nagy nemzet testbe való helyes beilleszkedését is kell hogy előmozdítsák, azt ma nem lehet kérdés tárgyává tenni. Hiszen bizonyítottá egész multja és tanuskodik arról a történet, hogy a székelységnek, mint nemzet és állam fenntartó testrészeknek nagy és nehéz hivatása volt a multban és talán még fontosabb és nehezebb hivatása fog lenni a jövőben.

Küzdelmes multja helyett, midőn véres harcokban kellett erejét kifejeznie, a jelenkor a kultura békés küzdelmeit tolja mo t előtérbe.

A gyilkolló fegyver helyett tehát a béke fegyvereit kell kezébe ragadnia, ha meg akarja állani helyét továbbra is a létért való küzdelemben, a melynek fegyverei a tudás, az iparban és kereskedelemben való jártasság.

Erre a közös munkálkodásra szolgál a „Háromszéki Székely Egyesület“, melynek megalakítása mai feladatunk.

Ezek után bátor vagyok az előtervezet által kiküldött bizottság munkálatait a megalkotott alapszabálytervezet, tárgyalás végett tisztelettel bemutatni és kérni a nagyon tisztelt alakuló közgyűlést, méltóságos korelnököket választani, ki szíves leendő a gyűlés vezetését teljesíteni. (Éljenzések.)

Kimagasló pontja volt a közgyűlésnek M. Seethal Ferencz tartalomdus záró beszéde, mely egyetemesen az egyesület intenczióit is igen találóan és világosan ismerteti. A nagy hatást keltett szép beszédet itt veszik olvasóink:

Tisztelt közgyűlés!

Szónoklásra nagyon is alkalmatlan hangomért előre is bocsánatot kérve méltóztatik a t. közgyűlés megengedni, hogy a mai ideiglenesen megalakult Háromszékmegei Székely Egyesület elnökének lett megválasztasomért őszinte halálközszómonat mondjak — közszómonat mondjak azért a megtiszteltetésért a melyben a t. közgyűlés csekély személyemet részesíteni kegyes volt, kijelentvén, hogy énnekem, mint ezen egyesület elnökének mindenütt komoly törekvésem leendő, hogy ezt az általam meg nem érdemelt kitüntetést, a nemek úgy iránti buzgóságom, munkásságom és szorgalmam által kiérdemeljem és a székely egyesület által maga elé tűzött és programjában kifejtett igen szép és magasztos célokat hűséggel és odaadással szolgáljam.

Mert tagadhatatlan és elvitázhatalan tény t. közgyűlés, hogy az a nagypontosságú ügy, melynek a szolgálatába állottunk, nemcsak a székelység ügye, hanem az egész országé is.

A feladat, megvallo m t. közgyűlés, nem könnyű, de éppen azért mert az nem könnyű azt hiszem, hogy a székely egyesület által kitűzött ezel a fáradságra érdemes s ha sikerülni fog azt legalább megközelíteni.

Köszönet mindezekért Háromszékvarmegye lelkes fiainak.

És köszönet érte most már nemcsak tagtársak, de elnökünknek a nevében is, a ki mint ilyen, Háromszékvarmegye főispánjának mint a Székely-Egyesület védnökének s a t. közgyűlés s a Székely Egyesület minden egyes tagjának hathatós pártfogását és támogatását kérve, magát és tisztviselőit ez alkalommal is tapasztalt és tanúsított szíves jóakarattal kifolyólag, a t. közgyűlés jóindulatába ajánlja.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, április 24.

— **Virágkorzó az „Itthon“ javára.** Az „Itthon“ elnöksége közelebből meg fogja keresni a Kolozsvárt időző arisztokrácia tagjait, hogy az „Itthon“ javára a jövő hónap valamelyik vasárnap délutánján rendezzen virágkorzót a sétátéren.

— **Színház.** Tegnapi Murai K.-nak legszemélyesebb vigjátéka, a „Huszárszereltem“ került színpadra kevés közönség előtt. Pedig az előadás nagyobb közönséget érdemelt volna, mert egyike volt a legjobbaknak, minőt színpadunkon rég nem láttunk. A szereplők mind megállták helyüket. Különösen E. Kovács Gyula, (Berényi huszár-kapitány) alakítása volt sokatmondó és kifejező. Kovács Gyulának sokan egyformaságot szoktak felróni alakításait illetőleg. Tegnapi meggyőződéssel tett bárki ezen vád alaptalanságáról, mert a tragikus Kovács Gyula, mint a legkitűnőbb bonvivánt mutatta be magát. De a többi szereplők is: K. Gerő Lina, P. Szép Olga, Szerényi Zoltán, Megyeri Dezső, mind jók voltak s kifogástalanul tudták szerepüket; Szentgyörgyi István (Kenéz ref. lelkész) egyikét mutatta be leghebbe s legkifejezőbb alakításainak. Hegedűs Gyula és Vendrei Ferencz a két agglegény Barkosnak jóízűen megrajzolt alakját szintén sok jelmeztességgel mutatták be, azonban a jellem felfogásában, koncepciólásában sem elég lélektan ismertetet, sem általán elég teremtő erőt nem árultak el. Jó színészek voltak, de a művészek kevés jelét mutatták. A kettő között pedig igen nagy a különbség. A jó színész tulajdonai: utánzás i képesség és ügyes alakítás, azaz alakoskodás; a színművész ellenben az eléje irt jellemnek mélyreható koncepciólásában, s mély koncepció alapján való megteremtésében áll. Ebben a tekintetben tanulhatnak színházunk fiatal tagjai Hunyadi Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Margittól, Szentgyörgyi Istvántól, de főképp E. Kovács Gyulától, ki minden bemutatott jellemet saját lelkében megfogalmaz, s kinek minden alakítása a művész teremtő erejének béléget viseli magán. Az esteli összhangozó játék valóban élvezetet nyújtott a közönségnek, melynek sorában ott volt Strakosch Febea k. a. is, ki egy alsó-páholyból nézte végig az előadást, mely után a dioráma ködfátyolképei kerültek bemutatásra, a melyek azonban bizony senkit sem ragadtak el, hanem legfeljebb csalódásban hagyták azt, a ki valami nagyobb-szerű, a színpadra méltó mutatványokat várt.

— **Park a templom körül.** Mint halljuk a főtéri templom bekerített helyét parkirozni fogják s főleg rózsákkal lesz beültetve. Igen helyesen teszi a plébános ur, ha e szép helyen nem engedi, hogy továbbra is bogáncs és kóró diszelegjen.

— **Tudomásul.** Néhai dr. Nappendruck Kálmán hagyatékához tartozó orvosi eszközök és szemészeti műszerek megtekinthetők Tanács József belmonostor-utcazi gyógyszer-tárában, hol azok minden elfogadható áron eladatnak.

— **Czirkusz.** Holnap egész új műsora lesz a czirkuszi előadásnak. Nagy meglepetés várakozik a közönségre.

— **Az erdélyi irodalmi társaság** vasárnap d. e. 11 órákor a városháza dísztermében felolvasó ülést tart, melyen többek között E. Kovács Gyula egy hazafias ódát fog felolvasni Kúun Kocsárd szelleméhez. A felolvasó ülés teljes programját lapunk holnapi számában fogjuk adni.

— **Szemle a honvédség felett.** Fornyák Gyula, honvédségi adlatus tegnap Kolozsvárt időzött s délelőtti szemlélt tartott az itteni honvédség felett. Az adlatus a szemle után megelégedését fejezte ki a honvédek kiképzése és előmenetele felett. Az adlatus az esti személyvonattal visszautazott Budapestre.

— **A kapitány fogadalma** című, gr. Bánffy Miklós által ügyesen megírt vigjáték holnapi előadása elé mindenki kíváncsisággal tekint. Főképp ennek köszönhető a nagy érdeklődés, mely a „külmagyar utcai korház“ javára rendezett műkedvelői előadás iránt nyilvánul.

— **Tamási Péter** nagybirtokos elhunyt nejét tegnap délután általános részvét mellett helyezték örök nyugalomra a kolozsvári köztemetőben lévő családi sírboltban. A temetési szertartást Bíró Béla apátplébános teljes segédlettel végezte. A népes gyászenetet Kolozsvár előkelő társadalma nagy számban volt képviselve. Az elhunyt derék nő lelki üdvéért ma délelőtti a kegyes rendiek templomában gyászzistentiztetel tartatott, melyen a rokonságon kívül, az ismerősök közül is sokan vettek részt.

— **Ódry Lehel Kolozsvárt.** Ódry Lehelről, a m. kir. opera művészeiről, — kinek ügyével tegnapi vezérkizünkben foglalkoztunk — ma azt olvassuk egyik budapesti lapban, hogy a kolozsvári zene-conzenatorium igazgatóságától meghívást kapott, hogy vegye átezen intézetnél a felsőbb énekosztályok szervezetét és vezetését. Ugyan e forrás szerint a jeles művész elfogadta a meghívást és mihielyt az operai évad véget ér, el is foglalja új állását. Minden esetre csak a legnagyobb örömmel vehetünk tudomást e hírről, s csak gratulálhatunk a zenekonservatorium vezetőségének, hogy e kérdésben gyors cselekvésre határozta magát. Ódry Lehelnek idejövetele csak nyereség a kolozsvári színészéletre s első sorban a zenekonservatoriumra, melynek a jeles művész dícsőiséget és nevet fog szerezni működésével. Ódry Lehel bizonyára rövid idő alatt magasra fogja emelni a konservatorium eddigi jó hírét, s Kolozsvár zenei élete nagy lendületnek indul az ő működése és elismert buzgalma mellett.

— **A Filharmoniai társaság** ez idei utolsó hangversenyét május első napjaiban fogja a Központi-szállóda nagytermében megtartani. Helyekre előjegyeztetni lehet Kovács P. és fia főtéri ültetében.

— **Márczius 15. ünnepély** a történelmi muzeum javára. A breznó-bányai kaszinó-egylet márczius 15-iki ünnepélyének jövedelmét 16 ft 40 krt beküldte a kolozsvári orsz. Történelmi ereklye-muzeumnak, a muzeum öréhez Kuszók Istvánhoz intézett hazafias sorok kíséretében. E szép példa nem szorul dícséretre s az adomány becsett emeli a kör, a melyből jött. A pénz átkezelte a muzeum alappénztárnokához Hory Bélához.

— **A tanárjelöltek** segélyegyesülete t. tagjait f. hó 25-én (csütörtökön) d. u. 6 órára közgyűlésre meghívjuk s a tárgyalás fontossága miatt minden egyes tag megjelenését kérjük. Kolozsváron. 1895. IV. 24. László Ferencz elnök. Imre Sándor titkár.

— **Meghívó.** A kolozsvári F. J. tudomány egyetem jogászsegély-egylete f. hó 26-án (pénteken) d. u. 6 órákor a jogi kar I. számú termében közgyűlést tart, melyre a tag urak tisztelettel meghívhatnak. Tárgy: A mult gyűlés jegyzőkönyveinek felolvasása s hitelesítése, elnök lemondása; új elnök választás; a mensa ügy tárgyalása, az egyület képviseltetése a diák-kongresszuson, indítványok.

— **Az „Erdélyi Múzeum-Egylet“** orvos-természettudományi szakosztálya f. évi április hó 27. napján. (szombaton) d. u. 5 órákor az élettani intézet helyiségében orvosi szakülést tart, melyre a tagok és érdeklődők meghívhatnak. Tárgyai: 1. Dr. Schéitz Vilmos; Az extragenitális fertőzésről. 2. Dr. Gámanán Béla: Betegbematatás.

— **Kőczé Antal** zenekara ma bucsuzeneestélyt tart a Központi szállóában. Kőczé Antal zenekara ugyanis elhagyja városunkat s Budapestre megy, hol az Opera-kávéházban fog zenélni.

— **Dr. Kautz Gyula lemondása.** Nemrégiben az a hír érkezett Bécsből, hogy az osztrák kormány a postatakarékpénztárt állami bankká akarja átalakítani. Az nem újság, hogy az osztrák kormány régóta nem jó szemmel nézi az osztrák-magyar bank allírjeit és leginkább ennek tulajdonítható az is, hogy a tárgyalások a bank-szabadalom meghosszabbítása ügyében nagyon is lassu tempóban haladnak előre. Már korábban és nem egyszer merült fel az a hír, hogy dr. Kautz Gyula, a bankkormányzó a lemondás eszméjével foglalkozik, mert sem Bécsben, sem Budapesten „kellő“ előékenységre nem talál.

— **Katonák és polgárok.** Bánfalván, a soproniak kedvelt kirándulóhelyén — mint írják — vasárnap éjjel véres összefutkozás volt a katonai őrjárat és a polgárság között. Az őrjárat keresni ment a bánfalvi kocsmában a civilekkel, a kik az őrjáratot látva elbujtatták azokat. Az őrjárat követelte az elrejtett katonák kiadását a civilektől, a kik erre üvegek és poharak dobálásával válaszoltak. Ekkor az őrsvezető lött és agyonlőtt Reiter Antal őrslegényt, más négyet, közöttük a kisbíróit is megsebesítették. A vizsgálatot ugy a katonai, mint a polgári bíróság megindította.

— **Gömör Öskár kitüntetése.** A király — mint értesülünk — dr. Gömör Öskár vallás- és közoktatástügyi miniszteri tanácsost, a kultuszminiszterium V. — VI. kiigysztályának főnökét a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki, a felekezeti szakosztályban szerzett kiváló érdemeiért. A kitüntetett miniszteri tanácsos a kultuszminiszterium legidősebb tisztviselője.

— **„Anyám hozzád jöttem meghalni!“** Egész Pozsony csodálta a Récsy Margit szépségét. Az alig 16 éves lány fiatal szíve egész szenvedélyével beleszeretett tavaly egy tűzér hadnagyba. A hadnagyot azonban áthelyezték Kassára. A leány nem tudott ideáljától távol élni és Kassa közelében keresett nyelvonői alkalmazást. Közében volt ismét s levelei, melyeket anyjának írt, telve voltak a legtisztább, legzavartalanabb boldogság képeivel. Nem gondolt arra, hogy ő, a kauzoi nélküli szegény leány, sohasem lehet a katonatiszté. Tegnapelőtt Récsykeyné táviratot kapott attól a családtól, a melyiknél leánya alkalmazásban volt. A távirat tudatta vele, hogy Margit nyomtalanul eltűnt. Alig tért magához az anya első rémületéből, mikor megnyílt az ajtó s betántorgott rajta halál-sápadtan az eltűnt leány. Csak annyit tudott még mondani: „Anyám hozzád jöttem meghalni!“ s összesett. A segítségül hívott orvosok kreosot-mérgezést konstataáltak a szerelmében csalódott leányon. Tetének okát nem árulta el, csak a magánkiül léte alatt elejtett szavakból következtethető, hogy valaki felvilágosította arról, hogy sohasem lehet a szeretett férfé s ez vitte a kétségbeesett tette.

— **Gróf Zichy Jenő expedíciója.** A készülődések gróf Zichy Jenő kaukázusi expredíciójához már közel vannak a befejezéshez. Oroszországban Weidemann, Kalberg és Rade tudósoknál kívül még mások is jelentkeztek, kik kíséretbe helyezték, hogy az expedícióhoz csatlakoznak. Etschmiadsurban az armeniai katolikus rezidenciájában az expedíció néhány napig megállót tart. Két tudós örmény szerzetes az expedíció érdekében armeniai tanulmányokkal fognak foglalkozni. Budapestről a grófot Bálint és Szádeczky tanárokon és Vosinszky plébánoson kívül, Csélingarian I. tanár az orosz és armeniai nyelvek alapos ismerője is kíséri fogja, a kinek hazája Orosz Armenia. Az expedíció a jövő kedden, ápril 30-án, 7 óra 15 perozkor indul utnak.

— **II. Rákóczi Ferencz képe a millenium** Sárosvármegye törvényhatósága a milleniumi kiállításra szintén egy történeti képet fog festetni, melynek tárgya II. Rákóczi Ferencz életéből van merítve Thaly Kálmán utmutatása szerint. A művészek ugyan azt a jelenetet kell ábrázolnia, a mikor Rákóczi nagysároosi kastélyából Solári generális őrizete alatt Eperjesre megérkezik és hintőjából kiszállva még most is álló háza előtt a nép lelkesülten fogadja. Az oda seregző nemesség és polgárság kíséreltetett a kiszabadítására és Solári katonái csak azért akadályozhatták azt meg, mert Rákóczi maga tartóztatva vissza hieit, ártatlanságának tudatában. E képre a vármegye 3000 frtot szavazott meg. A magyar országos képzőművészeti tanács most tette közé a pályázati hirdetést. A vázlatokat a tanácshoz június 1-én esti 6 óráig kell benyújtani.

— **Kőnyű választás.** Dioniziosz, a művelt és ambíziózus zsarnok verseket is

írt, a melyeket Filokszenosz fölötté rosszaknak talált. E nyílt és merész kritikája miatt fogságra vetette Filokszenoszt. De Dionizioszt nagyon gyötörte a hiúsága, ismét maga elé idézte a szigorú kritikust s felolvasta előtte a verseket. Filokszenosz egy ideig nyugodtan hallgatta, végre is hátat fordított a zsarnoknak s az ajtó felé tartott.

— Hova mégy? kérdezte a fejedelem.

— Vissza a börtönömbbe.

— **Borzasztó öngyilkosság.** Bécsben vasárnap borzasztó öngyilkosság történt. Pick Adél, egy ottani fényképésznek 50 éves neje, ki több mint husz év óta szenved közsvényben és ennek folytán mindkét kezére nyomorék, tegnap délután lakásának félreeső helyén egy konyhakéssel előbb mindkét kezének üteteit és aztán nyakát átmeteszette. E tettet térdelő helyzetben követte el és pedig, oly erővel, — a hogy a fej a törzstől a sző legteljesebb értelmében el volt vágya. A gyöngye és épen a kezeire nyomorék asszony tettét rendkívüli akaraterővel vihette végbe, hogy az ütetek átmeteszése után béna kezivel még volt annyi ereje nyakát is keresztül vágni.

— **A legrövidebb levelek.** A legrövidebb leveleket kétségtelenül Voltaire és Byron írták egymásnak. Voltaire egy levele így szólt:

— Eo rus (Falura megyek.)

Mire Biron szintén levélben válaszolt:

— I! (Menj.)

— **A bekecsaljai basa szabadon.**

Tökés Albert magyarosi körjegyző viselt dolgairól és elfogatásáról csak a minap emlékeztünk meg. — A derék urat most rablás vádjá miatt fogták el és megfélemlített községei már örültek, hogy a bekecsaljai basától végre valahára megszabadultak. Am korai volt az örömük, mert Tökés nem azért állott a furfangos ember hírében, hogy ilyen csekély kellemetlenségből ki ne tudta volna magát szabadítani. A „Marosvidék“ írja, hogy a körjegyző kihallgattatván, „kidolgozta magát“ a csövából s a bizonyítékok elégtelensége miatt, szabadlábra helyezték.

— **A legjobb ügynők.** Egy orvosól csudálkozva kérdezik a társaságban, hogy miképpen jut ahhoz a sok beteghez?

— Igen egyszerűen, felel az orvos, nekem ugyanis három kitűnő jó és még hozzá ingyenes ügynőköm van: A szegénység — a mértékeltenség — és a képzőldés.

— **Bölcs ítélet.** Az angolországi és amerikai bíráknak rendszerint az a szokásuk, hogy ragaszkodnak a törvény betthéjehez. New-Orleansban nem régebben valakit azzal vádoltak, hogy éjszaka idején betört egy házba s különböző holmikat ellopott. Minthogy kiderült, hogy a ház falába nagy lyukat vájt s csak felső testével hatolt be a házba, védő ügyvéde beszédében azt hangsúlyozta, hogy igazság szerint csak a felső teste bűnös felstestet egy évi fogságra ítélte. Egyszersmind kijelentette, hogy a bűnös felstestnek jogában áll az alsó testet levágni vagy a fogházba vinni.

— **Angol ügyvédek jövedelmei.** Érdekes kimutatást közöl egy londoni szemle a híres angol ügyvédek jövedelmeiről. Ezek szerint sir Russel az egyesült királyságok legelső ügyvédje 300,000 forintot keres évenként. Webster Richard és Clarke Edward-Wilde védői 250,000 forintot egyenként. — Ezenkívül még körülbelül tíz angol ügyvéd van, a kiknek a jövedelmei 180,000—250,000 forint között váltakoznak.

— **Bizalmas közlés.** A mikor Párisban hire futott III. György, angol király halálának, egy bankár, a ki Talleyranddal jó barátságban állott, fölkereste a híres politikust, hogy megtudja a dolog valódi állását.

— Én csak annyit tudok, szólt a hatalmas miniszter, hogy kétféle hír kering a városban. Az egyik szerint a király meghalt, a másik szerint azonban él. Az igazat megvallva, én a magam részéről sem az egyik, sem a másik hírnék nem hiszek. De kérem, ne hogy ezt tovább adjá, mert csak önnek mondom — bizalmasan.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék“ eredeti táviratai.)

Választás Nyitrán.

Nyitra, ápril. 24.

Nyitrán a másodszori képviselőválasztás ma kezdődött meg.

Jelöltek; Janits László kormánypárti és Zichy János néppárti programmal.

A szavazás d. e. 9 órákor kezdődött. Bizalmi férfiak; Gajáry Ödön, Krajcsik Ferencz, Pázmándy Dénes és Kubinyi Géza képviselők.

A választás rendesen folyik. A szavazatok állása a következő:

Tizenegy órákor beadott Janitsra 259, Zichyre 60 szavazat, tizenkettőre Janitsra 413, Zichyre 69, egykor Janits kapott 502, Zichy 102 szavazatot. A szavazás lapunk zártakor még folyik.

A választás eredményét még nem lehet megmondani.

Több Zichy-párti kortest letartóztattak.

A „Herkó Páter“ szerkesztőjét bujtogatásért elfogták. Husz Zichyre beadott szavazatot visszaszautasítottak, mert az illető szavazók neve nem volt benne a választók névjegyzékében.

A nunczius N.-Váradon.

N.-Várad, ápril 24.

A nunczius ma mind a két káptalant s több küldöttséget fogadott.

Tisztelegtek nála Nogáll és Pável püspökök.

A püspökök beszédeire reflektálva megköszönte a ragaszkodást a pápai szék iránt. Kívánja, hogy e szeretet gyümölcsözzék a haza és egyház javára.

Délben diszebő volt Schlauchnál.

Jelen voltak a polgári és katonai méltóságok.

Slauch toasztjára ninczius nagyon meglegedben felelt.

Búske rá ugymond, hogy Schlauch előtt meghódolhat.

Szeretettel öleli keblére, pobarát a királya emelte.

A nunczius csütörtökön utazik vissza Bécsbe.

A bécsi gyilkos elítéltetése.

Budapest, ápril. 24.

Eichingert a bécsi esküdttszék egyhangu ag vétkesnek mondotta ki.

Négy igen szavazat esett arra a kérdésre, hogy Eichinger muló elmezavarban követte el tettét.

Az esküdtek tanácskozása után a bíróság kötelálalt halálra ítélte Eihingert. A közönség nagyon megotránközött az ítéletben.

Felelős szerkesztő:

BARTHA MIKLÓS.

Segédszerkesztő és kiadó laptulajdonos:

MAGYARY NIMHÁLY.

NYILTTÉR.*)

Nyilatkozat.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Néhai Helfy Adolné, Kolozsvárt elhunyt háztulajdonosnő végrendeletére vonatkozólag, több, Budapestben megjelenő hirlapban oly közlemény jelent meg, mely arra engedett következtetni, hogy végrendeletet hamisítottam. Ezen felül több, tisztességtelen tényekkel is vádolvá voltam azon közleményben.

A rokonok részéről történt feljelentés alapján előleges letartóztatásom lett elrendelve, mely azonban megszüntetettvén, most értesültem az említett közleményről.

Kérem tehát a tek. Szerkesztő urat: kegyeskedjék becses lapjában saját jó hírverem megóvása céljából közzétenni, hogy az említett közleményre vonatkozó czáfolatot — a közleményt hozott budapesti lapoknak — a mai postával elküldtem.

Az ellenem — a rokonok vádaskodására megindított vizsgálat — befejezéséhez közeledik, s tudva ártatlanságomat, meg vagyok győződve, hogy az egész vizsgálat legközelebből be fog szüntettetni.

A törvényszék határozata igazolni fogja ártatlanságomat, és nem fogok késlekedni a hamis vád- és rágalalmazásért a kellő időben és kellő helyen a bűnvádi feljelentést megtenni, valamint az illetékes sajtóügyi vizsgálóbírósignál is a fenytő feljelentést beadni.

Kolozsvárt, 1895. ápril 24-én.

Kiváló tisztelettel

alázatos szolgálja

HART MÁJERNÉ.

Hirschfeld Györgyné

Bécsből megérkezvén,

női pipere- és divat-üzletét

a legujabb párisi és bécsi divatozikkokkal

ujjonnan berendezte.

Kéri a n. é. közönség b. látogatását.

(302. 1—2.)

A LEGOLCSÓBB BUTOR!

VÉGE L A D Á S!

Csak május hó végéig kapható a legjobb minőségű divatos butor

Belhidutza 27-ik szám alatt, a posta-palotával átellenben a Kerekes-féle házban levő butorraktárban.

Junius elsejéig minden áron ki kell áruljuk a készletet.

Az üzlethelyiség junius 1-étől kiadó.

2—x WALTON és TÁRSA.

*) E rovat alatti közlemény ekért semm felelősséget nem vállal a Szerk.

H I R D E T É S E K.

Pályázati hirdetmény.

A Maros-Vásárhely székhelyvel ujonnan alakult „Székelybank és takarékpénztár részvénytársaság” betöltendő **könyvelői és pénztárnoki állásra** ezennel pályázat hirdetetik.

A könyvelői állással évi 1000—1200 forint, a pénztárnoki állással 800 forint fizetés jár.

Feltétlenül szükséges a magyar és német nyelv bírása szó- és írásban; a könyvelőnél teljes jártasság a könyvek önálló vezetésében, mérlegkészítéssel, kereskedelmi levelezéssel járó teendőkben.

A pályázatok, melyek úgy az elméleti, mint gyakorlati képzettséget igazoló bizonyítványokkal felszerelendők, **1895. évi május hó 10-ig** Maros-Vásárhelyre Dr. Fenyvesi Soma ügyvéd címére küldendők.

A „Székelybank és takarékpénztár részvénytársaság”
Maros-Vásárhelyt.

278. (1—2)

Sz. 5499—1895.

276. (3—3)

Pályázati hirdetmény.

Udvarhelyvármegye székely-kereszturi járásba kebelezett **szenkerzsébeti körjegyzői állomásra** pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, pályázati kérvényüket **folyó évi május hó 10-ik napjáig** hozzám adják be, minthogy a később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Javadalmazás:

Évi fizetés	400 forint.
Levélhordatási átalány	150 „
Szállásbér	50 „
Irodai átalány	50 „
Utazási átalány	50 „

s ezen kívül a magán-munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Székely-Keresztur, 1895. április hó 6-án.

Báró Gamerra Oszkár,
főszolgabíró.

BÉRBE ADÓ az „EUROPA”-szálloda,

(tizennyolcz fényesen butorozott vendégszobával, diszes nagy ebédlő terem stb.)

Deesen.

Értekezhetni ugyanott tulajdonos:

229. (10—x)

Naláczy Farkassal.

281. (1—5)

A még eddig fölülmulthatatlan

MALARTSIK-féle

cs. és kir. kizárólag szabadalmazott

Patkányirtó-pogácsa

a legbiztosabb szer patkány és egerek kiirtására.

Ára csomagonként **15 és 30 kr.** — Viszont elárúsítóknak **40 kis és 20 nagy** csomagból álló postaküldeményt **8 fnt 30 kr**ért bérmentve szállítok.

Próbaképen — 2 nagy csomag — 80 kr. előre beküldése mellett portómentes küldéssel megrendelhető: **MALARTSIK GYÖRGY**, a cs. és kir. osztr.-magy. kiz. szabadalmak tulajdonosánál Sátoralja-Ujhely.

Raktár Kolozsvárott: Gergely Ferencz gyógyszer-kereskedésében és Tanács József gyógyszerésznél.
Főraktár M.-Vásárhelyt: Nagy Sándor gyógyszeráránál a „Vörös kereszt”-hez

1296. 427. sz.

280. (1—3)

Hirdetmény.

A m. k. I-só számú csendőrkörület létszámának 1 törzstiszt, 3 szárny, 14 szakasz és 50 őrszel történt felemelése következtében szükségessé váló tömeges tiszt lakás és laktanya berendezési cikkeknek biztosítása céljából **folyó évi május hó 16-án délelőtt 10 órakor** alólirott parancsnokságnál zárt ajánlatok útján nyilvános tárgyalás (árlejtés) fog tartatni.

Miről a vállalkozni szándékozók azzal értesítettnek, hogy a vonatkozó részletes hirdetményt és szállítási feltételeket alólirott parancsnokságnál (Belmonostor-utca 2. szám) a délelőtti órákban megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1895. április hó 22-én.

Csendőrkörületi parancsnok ur hív. távol.

Éderer Nándor, őrnagy.

Lakás kiadó és házhelyek eladók.

A vashid közvetlen közelében

2 villa-épület 6 parketás szobával, szép kerttel,

Májális-utczában

egy villa-épület 4 parketás szobával, szép kerttel

K I A D Ó.

A Kővári-telepen több üres telek eladó; egy telekre csak 50 forint fizetendő; a hátralék vételár 10 év alatt törleszthető.

Értekezhetni **Török Sándor** fűszerkereskedővel, **Nagy-utca 7. sz. alatti** üzletében. 260. (4—4)

TELEFON 264. SZ.

Van szerencsém a helyi és vidéki közönség b. tudomására hozni, hogy **Kurta-szappan-utca 5. sz. alatt**

EGY BOR NAGY-RAKTÁRT

nyitottam.

Főelvem **tiszta, természetes és nem műborokat** a legkisebb haszón mellett árusítani.

A borok ára fogyasztási adóval együtt — 10 üveg rendelmenynél — haza szállítva **30, 34, 36, 40, 46 és 70 kr.** literenként. Rácúrmős egy liter 35 kr.

Vendégülösök és tovább árusítók árkedvezményben részesülnek.

A n. é. közönség becses pártfogásáért esd

alázatos szolgálja:

201. (7—15)

WERTHEIMER MIKSA.

Készpénzfizetés mellett.

TELJES VÉGKIÁRUSÍTÁS!

Tekintettel a helybeli nyomott üzleti viszonyokra, kénytelen vagyok üzletemet

teljesen és végleg feloszlítani.

Tisztelettel értesítem tehát a n. é. közönséget, hogy a **rák-táron levő összes árúimat**, u. m. dus választékú valódi **Richter-féle rumburgi, hollandi, írlandi és bécsi házi vásznakat, cre-tonokat, szőtteket, szőnyegeket, függönyöket, női és férfi kész ruhá-neműeket és asztalneműeket**, a mostan érkezett újdonságokkal együtt

minden elfogadható árban,

készpénz fizetés ellenében,

hatóságilag engedélyezett végeladás foly-tán kiárusítom.

A mely felette kedvező alkalomra a midőn a n. é. közönség becses figyelmét felhívom, tisztelettel felkérem egyszersmind adósai-mat, hogy számlájukat 10 nap alatt okvetlen kifizetni sziveskedjenek, miután nekem is súlyos kötelezettségeim vannak.

Az üzlet összes berendezéseivel együtt en bloc is megvehető.

Tisztelettel:

265. (3—20)

GÁMENTZY MÁRTON,
(Kolozsvár, főter, gr. Teleky-ház.)

POSZLER GYULA NŐI- ÉS FÉRFI-DIVAT RAKTÁRA, Kolozsvárt, Belhid-utca 3. szám.

Tavaszi és nyári idényre

minden versenyt kizáró olcsó, szabott árakban kaphatók:

Nagy mennyiségű szörkalmék	28, 36, 50 krtól feljebb.
legjobb mosó kartonok	20, 25 „
Különleges divatos Zefírek	35, 40 krtól. „
Francia batisták és gaze de panienek	35 „
atlas satenek különböző minta	33, 40, 45 kr.
Miederek, itt még nem létezett olcsó ár	65 kr., 1 fttól.
Fekete és színes napernyők	1 ftt., 1,20, 1,70 és feljebb.
Csipke függönyök	16, 20, 25, 30 kr. és „
Nagy mennyiségű női és férfi esőernyők	90 krtól.

Ezekon kívül: férfi ingek, gallérok, manchetek, nyakkendők, csipkék, szallagok, divatos szalmakalapok, díszítések, mindennemű bélielisműek stb.

Üzletem elvei:

„Lelkiismeretes kiszolgálás minden irányban, szigoruan megállapított és minden darabon feltüntetett szabott, olcsó árak!”

A n. é. közönség becses látogatását kérve, tisztelettel

240. (6—x)

A FENNTI.

A legjobb hírnévnek örvendő és állami kedvezményben részesülő

GRÓF CSÁKY REZSŐ

kassai cognac gyáranak

főraktára és kizárólagos elárúsítása:

BURGER FRIGYES

URNAL

KOLOZSVARTT.

138. (9—10)

üveg, porcellán és lámpakereskedés.

Alólirott tisztelettel van szerencsém értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy **Belhid-utca 14. szám alatt (Rueska-féle ház)** egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

üveg, porcellán, lámpa és háztartási eszközök kereskedést nyitottam és azt

SOMLYAI MIHÁLY

törvényszéki bejegyzett cég alatt fogom vezetni.

Állandó nagy raktárt tartok: étkező-, kávé-, teás- és mosdó-készletekből; üveg-készletek, Ditmár-féle asztali- és függő-lámpák, bambusz-asztalok; Chinaezüst dísz tárgyak, evőeszközök, fatálczák és orvosi eszközökből.

Elvállalok mindennemű üvegezést, képkerekezést a lehető legolcsóbb árak mellett.

Midőn szolgálataimat a legnagyobb készséggel felajánlom, — szíves megrendeléseit és pártfogásukat kérve a nagyérd. közönségtől.

Maradok kiváló tisztelettel

242. (8—10)

SOMLYAI MIHÁLY.

Hódmezővásárhelyi Tetőcserép-raktár:

kisebb mennyiségben, nagy-utczai raktárról waggon számra, közvetlen a gyárból, igen előnyös árakon.

HIRSCHFELD KÁROLY

VAS-, SZERSZÁM-, LAKATOS ÁRÚ. ÉS KONYHA-ESZKÖZÖK KERESKEDÉSE,
Kolozsvárt, Széchenyi-tér 42. (az új vashid előtt.)

Hofherr és Schrantz-féle gazdasági gépgyár

képviselet és bizományi raktára.

Gazdasági gépekről terjedelmes árjegyzék ingyen és bérmentve.

222. (9—12)

